

Polska miłość – Wojciech Młynarski

Nie umie błędzić gdzieś we mgle,
Z obłoków tu nie spadła, nie,
Na pięknych słowach nie zna się -
Polska miłość

Zleczone prace musi brać,
Nocą koszule twoje prać,
Rano po bułki w sklepie stać -
Polska miłość

Potem jest senna w środku dnia,
Na imię zaś czasami ma
Tak właśnie jak dziewczyna ta
Jak jej było?

Nie umie się rozczulać zbyt,
Gra czasem w towarzyski flirt,
Czasem do wojska pisze list -
Polska miłość

Bywa, że kuchennymi schodami
Z dzieckiem ucieknie do mamy,
Znienawidzi, na śmierć się pokłóci,
Z pazurami do oczu się rzuci

Czasem straci ostatnią nadzieję,
Fotografię twą podrze i skleci,
Będzie włóczyć się po adwokatach,
Czyjeś wiersze odnajdzie po latach

Czasem podbite oko ma,
Na pamięć kodeks prawny zna,
Przez życie się łokciami pcha -
Polska miłość

Na delegacje jeździ het,

Potem się nie rozlicza z diet,
By zaoszczędzić kilka zet -
Polska miłość

Lecz czasem nie zna słowa "dość",
Szczęściem zachłyśnie się na złość,
I wciąż wspominasz coś, to coś,
Co w niej było

Umie przebaczać, umie drwić,
Pod płótem spać, na wiarę żyć,
Na dworcu piwo z tobą pić -
Polska miłość

Tylko czemu, gdy jest właśnie taka,
To w piosenkach swych wciąż musi płakać,
A gdy patrzą, źle gra wielką damę,
A gdy mówi o sobie, to kłamie?

Czemu twierdzi, że ciągle ma czas,
Sprawdza raz, drugi raz, trzeci raz,
Co by prawdę jej mówić szkodziło?
Ech, ta miłość, polska miłość

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych